

ARZUSUNA ÇATAN ŞƏHİD

Fatimə xanımla söhbətə başlayarkən mən suallarımı necə qurum, necə ünvanlayım ki, yaralı ürəyinə toxunmayım deyə çox götür-qoy etdim. Cəsarətimi toplayıb: - Fatimə xanım, belə bir kəlam var, “Şəhid şam kimi dir...”

- Bəli, “Şəhid şam kimidir, onun işi yanaraq nur saçmaqdır”. “Şəhidlərə ölü deməyin onlar Allah dərgahında diridilər və məkanları cənnətdir”. Bu fikirləri tez-tez deyirdi, əsil mənasını mənə dərk etdirə-etdirə illərlə qisas hissiylə yaşayan Camal bizi öz şəhidliyinə hazırlayırdı. Mənə onun şəhid olma xəbəri çatanda dedim ki, arzusuna çatdı. Çünki ən böyük arzusu vətən uğrunda döyüşüb, şəhadətə ucalmaq idi. Elə də oldu, layiqincə vuruşub, düşməndən qisas alıb, şəhadətə ucaldı. Mən onun haqqında keçmiş kimi danışmaq istəmirəm o hər an bizimlədir. Bizi izləyir, bizi duyur. Mən övladlarımı qoymuram ağlamağa başa salmışam ki, atanız cənnətdədir biz də bir gün gedib ona qovuşacağıq. Düzdür, atamız üçün çox darıxırıq, darıxmaqla yanaşı həm də onunla qürur duyuruq. Çünki Camal illərlə ağrısını duyduğumuz, hər dəfə izləyəndə, oxuyanda kədərləndiyimiz Xocalıdakı günahsız öldürülən körpələrimizin, analarımızın, bacılarımızın, əliyalın öldürülən insanların qisasını aldı. O “Qarabağı tezliklə azad etməliyik, bu yükü gələcək nəsillə ötürməməliyik” duyğusuyla hərbiyə ömrünü həsr etmişdir. Qarabağın azad olması uğrunda da şəhid oldu və o bu gün Vətən uğrunda canını fəda edən QALIB ŞƏHİDDİR.

- Çox şəhid olan hərbiçilərimizin xanımları yoldaşlarının toya-bayrama gedirmiş kimi evdən ayrıldıqlarını deyirlər. Sizin xatirinizdə necə qalıb vida anı?

- Özü hərbiçiydi gündəlik işə gedib evə gəlirdi. Sentyabrın 24-ü axşam üstü uşaqları anama verib, şəhərə gəzməyə getdik. Bir az gəzib dolaşdıq, söhbət etdik, amma bir qəribəlik sezirdim fikirliydi, gözü elə hey yol çəkirdi. Dedi sabah ola bilsin təlimə getdik. O təlimə tez-tez gedirdi deyə mən adi qarşıladım hər şey yaxşı olacaq sağ-salamat gedib qaydacaqsan inşallah dedim, ancaq qəfil sözümü kəsib mənə güvəndiyini ona bir şey olsa gözünün arxada qalmayacağını övladlarımızı ilk öncə Allaha sonra mənə və vətənə, dövlətə əmanət etdiyini dedi. Mən də elə danışma bu da həmişəki təlimlərdən biridir, uzaqbaşı bir həftə on günə çıxıb gələcəksiz. Ancaq o yənə də nəyi necə edəcəksən deyə tapşırmağa başladı. Dünyaya gələcək oğlumuzun adını belə qoydu. Dedi adı AlpArslan, soyadı Camal olar. Çox tapşırıqlar verirdi adi qəbul edirdim, çünki 11 ildə hər dəfə təlimə gedəndə tapşırıqlar verərdi demək olar vəsiyyətlər yazıb gedərdi.

Qızlarımıza çox bağlı ata olub, onlarla bağlı xeyli arzuları, planları var idi. Dönə-dönə tapşırırdı ki, onların təhsilinə xüsusi diqqət ayır, yaxşı oxusunlar Ali təhsillərini xaricdə alıb, yaxşı mütəxəssiz olaraq yetişsinlər, vətənə millətə xeyirli övlad olsunlar deyə vəsiyyətlər etdi. Şəhərdə bir az da gəzib evə qayıtdıq. Özünə məxsus xüsusi əşyalarını çantasına yığdı. Uşaqların yatmaq vaxtı idi aparıb yatırtmaq istəyirdim, qoymadı xeyli onlarla söhbət etdi, oyunlar oynadı. Sentyabrın 25-i səhər

saat 5 idi yenə həmişəki kimi bəzi tapşırıqlar verdi sağollaşdı və “Mən sizi heç vaxt tək qoymaram, mütləq qayıdacağam” deyib ayrıldı. Yola salarkən nigarancılığım, narahatçılığım yoxuydu, ancaq gedərkən dəfələrlə çönüb arxaya baxması ürəyimə izah edə bilməyəcəyim qəribə bir duyğu yüklədi. Son dəfə Allaha əmanət ol deyib evə keçdim...

Camalla Fatimə xanım 2008-ci ildə ailə həyatı qururlar. Onların 2009-cu ildə Əsmət, 2011-ci ildə Əsnad adlı qızları dünyaya gəlmişdir. Fatimə xanım şəhidimiz Camal haqqında ömrünə ən gözəl günləri bəxş etmiş dəyərlə bir yoldaş kimi, övladlarının hər dəfə gülmsəyərək xatırlayacağı, qürur duyacağı ata kimi, vətəninə ülvi məhəbbətlə sevən hərbiçi kimi elə böyük şövqlə danışdı ki, sözünü kəsmək istəmədim. Göz yaşları özündən bixəbər ovuc-ovuc göllənmişdi, ancaq şəhid yoldaşının xatirəsini dilə gətirərkən gözlərindəki parıltı sevgisinin böyüklüyünü, əbədiyini əxz etdirirdi. İlahi, necə gözəl sevgidir, necə müqəddəs sevgidir Fatimə xanımın sevgisi. Fatimə xanım deyir hərbiçi yoldaşı olmaq həm möhtəşəm qürurverici, şərəfli duyğudur, həm də olduqca məsulyyətlidir.

-İlk tanış olduğumuz gündən bəri o məni bir gün şəhid ola biləcəyi duyğusuyla həyata öyrədirdi. Hansısa şəhidimizin dəfnindən nümunə gətirib deyirdi ki, “Gör yoldaşı necə qürurla qarşıladı şəhid yoldaşının tabutunu, çünki o əvvəldən bildirdi yoldaşı hərbiçidirsə, bir gün şəhid ola bilər, çünki biz müharibə şəraitində olan bir ölkənin hərbi qulluqlarıyıq. Kəşfiyyatçı olduğu üçün hər şeyi evdə danışmazdı. Mən sadəcə onunla bağlı bəzi məqamları söyləyə bilərəm. Bir çox təlimlərdə iştirak edib, 94 dəfə paraşütdən atlayışı var, xizək, dağçılığın bütün sirlərinə bələd idi. Moskvada Qələbənin 95 illiyi münasibətilə keçirilən paradda iştirak edib, medal alıb. Bayraq Meydanı açılışında iştirak edib.

Camal Füzuli uğrunda gedən döyüş zamanı döyüş meydanından dostunu xilas edəndə ayağından və qolundan yaralansa da, bizə bildirmədi. Hətta dörd gün hospitalda olduqdan sonra yenidən cəbhəyə qayıdırdı. Dostu Kamil qucağına keçinib. Hospitalda olmağını özünə sığışdırı bilmirdi. Onunla danışanda gördüm səsi nəse sakit yerdən gəlir. Soruşdum hardasan dedi ki, kazarmadayam, ayağım burxulub, hə-

kimlər buzlu su qoyub. Sən demə yaralanmış. Bunu sonradan bizə döyüş yoldaşları dedilər. Arada telefonla danışanda Qarabağda gəzərkən necə qürurlandığını deyirdi qayıdıb bir gün övladlarını, mənə Qarabağa aparacağı sözü də vermişdi. Döyüş yoldaşlarının sözlərinə görə, son döyüşündə elə təxminən 200-ə qədər ermənini Camal özü öldürüb. Yarısını güllə ilə, yarısını bıçaqla, əlbə-yaxa döyüşərək öldürüb.

Müharibədə olanda ara-sıra zəng edirdi danışdıq uzağı 1-2 dəqiqə bəlkə də az hal-əhval tuturdu. Yenə həmişə olduğu kimi o od-alovun içindən olsa belə uşaqların dərslərini oxuyub oxumadıqlarını, kurslara gedib getmədiklərini o qısa dəqiqəyə sıxışdırıb soruşurdu. Bir dəfə də həkimə müayinə etdirmək üçün gedib getmədiyimi soruşdu. Mən də müayinəyə sən sağ-salamat gəl sənənlə bir gedəcəyəm dedim. Güldü inşallah deyib sağollaşdıq.

-Bəs uşaqlar atalarının şəhidlik xəbərini necə qarşıladı?

Mənə xəbər çatanda eşidəndə ki, şəhid olub bayaq dediyim kimi dedim arzusuna çatdı. Camal namaz qılıb qurtarıb, dua edəndə eşitməzdim səssiz dua edərdi, sadəcə bir duasını tez-tez eşidərdim deyirdi “Allahım mənə şəhadətə ucalmağı nəşib elə”.

Əvvəl uşaqlarıma demişdim ki, ata hospitalda yaralıdır, ata qəhrəman ola bilər. Amma uşaqlar artıq neçə vaxtdı deyirlər ki, ana, deyəsən atamız Cənnətdədir, göylərdədir. Qızım deyir, hamı mənə şəkil çəkdirir, elə fərəh-

lub. 1986-cı ildə ailəsi ilə birlikdə Rusiyanın Krosnayarski vilayətində köçmüş birinci sinifə orda başlamış 1991-ci ildə yenidən Azərbaycana dönmüş və öz doğma Neftçala rayonunda təhsili davam etdirərək orta məktəbi burada bitirmişdi.

Ailədə iki qardaş, bir bacı olublar. 2002-ci ildə həqiqi hərbi xidmətə yollanan Camal dərin zəkası, bacarığı ilə hərbi hissədə komandanlığın diqqətini çəkir və beləliklə hərbi olmağa qərar verir. Beləcə Camalın həyatında Azərbaycan Respublikası Müdafiə Nazirliyinin Baş Qərargahının tabeçiliyində olan XTQ-nin baş gizir kimi fəaliyyəti başlayır. O, ömrünün 18 ilini Vətənə şərəflə xidmətə həsr edir. 18 il ərzində cürbəcür kurslarda iştirak etmiş, təhsilini artırmış istər nəzəri, istər praktik cəhətdən çox irəli getmiş və buna görə də hərbi hissə komandirləri tərəfindən dəfələrlə medallara və fəxri fərmanlara layiq görülmüşdür.

Camal rus, erməni və ingilis dillərini mükəmməl bilirdi. Doğma Qarabağımızın Füzuli, Cəbrayıl, Zəngilan şəhərlərinin, Ərgünəş yüksəkliyinin, Hadrutun qəsəbəsinin azad olunmasında, eləcə də Laçın dəhlizinə nəzarət edən yüksəkliyin alınmasında iştirak edir. Oktyabrda Füzulinin azadlığı uğrunda gedən döyüşlərin birində hərbi yoldaşını xilas edərkən yaralanmasına baxmayaraq, bir müddət hospitalda müalicə alaraq, yenidən döyüşlərə qoşulur. Son döyüşündə – Laçın dəhlizinə nəzarət edən yüksəkliyin alınmasında 16 nəfərlik dəstəsilə birlikdə

lənirəm, atamla qürur duyuram. Belə az da olsa danışmışam, bəzi məqamları demişəm onlara, amma gözləri hələ də yoldadır, onun yolunu gözləyirlər. Uşaqlara görə, özümü möhkəm tutmuşam ki, onlar kədərlənməsin. Mən bilirəm ki, o harda olsa da, mənim tək qoymayacaq, həmişə bizimlə olacaq.

Amma bir danılmaz həqiqət var biz Camal üçün çox darıxırıq...

Fatimə xanımla xeyli danışdıq, bu cür məğrur şəhid xanımıyla həmsöhbət olmaq onu dinləməkdən böyük qürur hissi duyurdum. Əslində veriləcək suallarım çoxuydu, ancaq Fatimə xanımın vəziyyətiylə bağlı çox sual verib ürəyindəki yaranı dərinləşdirmək, onu daha çox narahat etmək istəmədim.

Şəhid, Xüsusi təyinatlıların baş giziri, kəşfiyyatçı İsmayilov Camal Vədadi oğlu 7 iyul 1984-cü ildə Neftçalanın Həsənabad qəsəbəsində doğu-

son damla qanına qədər düşmənlə döyüşərək, rəhbərlik etdiyi dəstəsilə ilə birlikdə oktyabrın 23-ü şəhidlik zirvəsinə yüksəlir.

İsmayilov Camal bundan öncə də 2016-cı ilin Aprel döyüşlərində göstərdiyi şücaətə görə üçüncü dərəcəli medal ilə təltif edilib.

Kəşfiyyatçı kimi daim öz üzərində çalışaraq dağ-xizəkçilik, paraşütdən tullanmanın bütün sirlərini öyrənib, Azərbaycan, Türkiyə və Gürcüstanda keçirilən – “Turaz Şahini”, “Anadolu Qartalı” “Eternity-2019”, “Anatolian Sofex-2018” və bir çox təlimlərində iştirak edərək çoxlu sertifikat, tərifnamələrə layiq görülmüş. Allah şəhidlərimizə rəhmət eləsin. Biz vətən uğrunda canından keçən şəhidlərimizi əsla unutmayacağıq.

Aysel N sirzad